

SARDONIKS (5) *sb m*

sardoniks (4), **sardonik** (1), [**sardonych**]; sardoniks *Leop, BielKron* (2), *WujNT*; sardonik *BibRadz*.

a oraz o jasne.

sg *N* sardoniks (4). ◇ [*G* sardoniksa.] ◇ *I* sardonikiem (1); [-em], -(e)m (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

min. Sardonyks (sardonik), kamień ozdobny, odmiana agatu z naprzemianległymi warstwami barwy białej i brązowoczerwonej, nazwa pochodzi od miasta Sardes w Azji Mniejszej; sardonix Vulg, Cn; sardonychus Cn [sardonix – niejaki rodzaj drogiego kamienia takiej farby jakoby paznogieć człowieka Mącz 368d; sardonik kamień drogi cielistej maści – sardonychus, sardonix Cn] (5) : Pierwszy fundament/ Iálpis: wthory/ Sáfir: trzeci/ Kálcedon: czwarty/ Smárágd: piąty/ Sárdonix Leop Apoc 21/20; A złoto oney ziemie ieft wyborne Támże też znáyduią Bdeillion y kámień Onyx (marg) Kámień drogi Iozefus go zowie Sárdonikiem/ á niektorzy perlą. (-). BibRadz Gen 2/12; WujNT Apoc 21/20; [TomZbrudzAp 21/20; Nie będzie porównána [mądrość] z nákrapiánémi fábami Indyfkimi/ áni z kámieniem Sárdonychem nadroźlzym [lapidi sardonycho pretiosissimo]/ ábo z Sáp hirem. WujBib Iob 28/16].

Szereg: »onychin (a. [onyks]), (i) sardoniks« [szyk 1:1] (2): Ná rámionach tego Humerálu będą dwa kámieniá w złoto władzone Sárdonix y Onichin [duos lapides onychinos Vulg Ex 28/9] BielKron 34, 33; [od ktorego mieyfcá [wysokiej wieży zwanej Farum] nie dáleczko rzeczka w morze wpada/ w ktoreiełmy kámufzki ná kłztałt onyxá y fárdonixá/ y máło co gorłze ábo podlełze zbieráli. BusLic 17v].

Cf SARDONIJS

MN